

POLITIET

Det kongelige Helse- og omsorgsdepartement
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Deres referanse
2010/01766

Vår referanse
201000715

Dato
14.09.2010

Høring - NOU 2010:3 Drap i Norge i perioden 2004 - 2009

Det vises til Helse- og omsorgsdepartementets brev datert 18.06.2010. Kopi av denne høringsuttalelse sendes også Politidirektoratet, jf. direktoratets oversendelse av 29.06.2010.

Til tross for at en utredning omkring drap kan fremstå å være i kjernen av Kripas' ansvarsområde, har NOU 2010:3 en bred berøringsflate mot ulike etater innenfor helse- og sosialsektoren. Grensesnittet mot justissektoren berører i all hovedsak utfordringer som politidistriktene får befatning med. På denne bakgrunn har Kripas strengt begrenset sin uttalelse til det som faller inn under Kripas' ansvars-/kompetanseområde.

En av Kripas' viktigste oppgaver er å bistå norsk politi i alvorlige eller omfattende straffesaker. Kripas' virksomhet vil følgelig i liten grad være berørt av den form for forebygging som omtales i utredningen da dette ivaretas av politidistriktene.

Drap innebærer imidlertid stor menneskelig lidelse for alle som blir berørt. Kripas finner av den grunn det som riktig å påpeke viktigheten av økt fokus på forebyggende tiltak gjennom ulike former for tverretattlig samarbeid, for eksempel Samordning av Lokale kriminalitetsforebyggende Tiltak (SLT).

Når det gjelder Kripas' bistand i drapssaker, så kan denne enkelt deles inn i teknisk og taktisk etterforskning. Teknisk etterforskningsbistand ytes i stor grad uavhengig av om forøver antas å være kjent eller ukjent. Taktisk etterforskningsbistand vil imidlertid i stor grad være begrenset til saker som kan rubreres å ha en ukjent forøver.

Drap begått av personer med psykiske lidelser, vil i all hovedsak ha kjent forøver. Slike saker er ofte preget av at den faktiske handlingen i stor grad er tilstrekkelig belyst – noe som innebærer at etterforskningen vil være sentrert rundt subjektiv skyld/tilregnelighet. Følgelig vil behovet for taktisk etterforskningsbistand fra Kripas' side være redusert til et minimum, for eksempel avhør av den siktede, evt. svært sentrale vitner. Kripas' erfaringsgrunnlag mht. de spørsmål som her reises, vil følgelig av den grunn også være begrenset.

Kripas

Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet
Brynsalléen 6, Postboks 8163 Dep, 0034 OSLO
Tlf: 23 20 80 00 Faks: 23 20 88 80
E-post: kripas@politiet.no

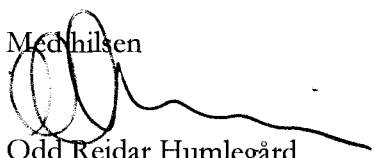
Org.nr.: 974 760 827

Kripos har, med de forbehold som er tatt ovenfor, ikke grunnlag for å hevde at lovbestemt taushetsplikt har vært et hinder eller at en utvidet informasjonsplikt mellom ulike etater kunne ha påvirket et hendelsesforløp som resulterte i drap. Det er følgelig uklart for Kripos om eventuelle utfordringer må tilskrives formelle skranker i eksisterende regelverk eller forståelsen/praktiseringen av dette.

Til tross for at det vil være umulig å foreta en presis prediksjon når det gjelder personer med psykiske lidelser, bør ikke formelle skranker, kunnskap om eller praktiseringen av gjeldende regelverk være til hinder dersom dette kan være med å redusere antall drap.

Det er avslutningsvis i utredningen foreslått at det skal etableres en permanent forskningsbasert ordning for gjennomgang av samtlige drapssaker hvis formål er kunnskapsutvikling/-etablering. Det er vanskelig ikke å støtte det som er foreslått. Det er imidlertid grunn til å stille spørsmål om en eventuell fremtidig forskning burde utvides til også å inkludere politiets etterforskning av slike saker – særlig saker som rubriseres å ha hatt en ukjent forøver. Dette ville kunne gi politiet økt kunnskap – noe som må antas å ville bidra til økt oppklaringsprosent og redusert saksbehandlingstid selv om ingen av disse parametrene fremstår som kritikkverdige i dag.

Med hilsen

Odd Reidar Humlegård

Vigleik Antun
politiinspektør

Kopi:

Politidirektoratet